

בש"פ 4763/19 - טל פריהר נגד משטרת ישראל - ימ"ר תל-אביב

בבית המשפט העליון

בש"פ 4763/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

העורר: טל פריהר

נגד

המשיבה: משטרת ישראל - ימ"ר תל-אביב

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בע"ח 17323-07-19 מיום 11.7.2019
שניתנה על-ידי כב' השופט א' הימן

בשם העורר: עו"ד ניק קאופמן

החלטה

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) בע"ח 17323-07-19 מיום 11.7.2019, בגדרה התקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הרמלין) בה"ת 34666-05-19 מיום 7.7.2019. במסגרת החלטה זו, הורה בית משפט השלום על שחרור חשבון הבנק של המבקש.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש ואדם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף) הוגש כתב אישום בפנסילבניה שבארצות-הברית. כתב האישום

מייחס למבקש הפעלת אתר ב"רשת האפלה" (Darknet) וביצוע עבירה של קשירת קשר להלבנת הון בקשר עם אתר זה. המבקש נעצר בצרפת מכוח צו שהוציאו הרשויות האמריקאיות.

3. הרשויות האמריקאיות פנו לרשויות בישראל בבקשה לסיוע בחקירה (להלן: הבקשה לסיוע בחקירה), ובעקבות זאת פתחה משטרת ישראל-ימ"ר תל-אביב, היא המשיבה בענייננו (להלן: המשיבה), בחקירה. במסגרת הליכי החקירה פנתה המשיבה לבית משפט השלום בבקשה למתן צו לתפיסת חפצים, ובתוך כך חשבון הבנק של המבקש (להלן: חשבון הבנק). בית משפט השלום נעתר לבקשה, וניתן צו לתפיסת חפצים, במסגרתו הוקפא, בין היתר, חשבון הבנק (להלן: הצו).

4. בהמשך לכך, ביום 15.5.2019 פנה המבקש לבית משפט השלום בבקשה לשחרור החפצים התפוסים, וביניהם חשבון הבנק, במסגרתה נטען, בין היתר, כי למדינת ישראל אין כל כוונה להעמיד את המבקש לדין בישראל, ומשכך אין תכלית להותרת הצו על כנו. המשיבה טענה מנגד כי במסגרת החקירה הסתבר כי הלבנת ההון נעשתה, לכאורה, באמצעות חשבונות בנק ישראלים, ומשכך קיימת אפשרות שיינקטו הליכים פליליים נגד המבקש בישראל.

5. בהחלטתו מיום 4.6.2019 ציין בית משפט השלום כי במסגרת הבקשה לסיוע בחקירה לא נכללה בקשה מטעם הרשויות האמריקאיות לתפיסת חשבון הבנק; וכן כי ככל הנראה בכוונת הרשויות האמריקאיות לבקש את הסגרתו של המבקש מצרפת לארצות-הברית. לפיכך, הורה בית משפט השלום למשיבה להבהיר האם בכוונת הפרקליטות להעמיד את המבקש או את הנאשם הנוסף לדין בישראל, וקבע כי ככל שאין כוונה כאמור – הרי שאין הצדקה משפטית להמשיך בתפיסת חשבון הבנק.

6. לאחר שהמשיבה לא הציגה עמדה כאמור, קבע בית משפט השלום בהחלטתו מיום 19.6.2019 כי ככל שלא תוצג העמדה עד ליום 24.6.2019, ישוחררו התפוסים, וביניהם חשבון הבנק. בתוך כך, נקבע כי "התמהמהות" המשיבה בנקיטת עמדה בדבר הכוונה להגיש כתב אישום נגד המבקש או הנאשם הנוסף אינה עולה בקנה אחד עם זכות הקניין של המבקש ועם החובה לכבד את החלטות בית המשפט. בהמשך לכך, ומשלא הוגשה עמדת המשיבה, הורה בית משפט השלום על שחרור חשבון הבנק.

7. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי, במסגרתו נטען, בין היתר, כי גורמים מטעם המדינה בוחנים אפשרות לנקוט בהליכים משפטיים כנגד המבקש, ומשכך יש להורות על המשך תפיסת חשבון הבנק (ע"ח 58304-06-19). במסגרת דיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 3.7.2019, הודיעה המשיבה כי התיק הועבר לפרקליטות מחוז תל-אביב, וזאת על-מנת לבחון אפשרות להגשת כתב אישום נגד המבקש בישראל. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, הורה בית המשפט המחוזי על השבת התיק לבית משפט השלום, וזאת על-מנת לאפשר למשיבה להציג את עמדת הפרקליטות בנדון. בתוך כך, צוין כי מן הראוי שנציג מטעם הפרקליטות יתייצב לדיון בפני בית משפט השלום ויציג את עמדת הפרקליטות בדבר הכוונה לנקוט בהליכים פליליים נגד המבקש בישראל.

8. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 7.7.2019 ביקשה המשיבה ארכה נוספת לצורך הצגת עמדת הפרקליטות כאמור. בית משפט השלום קבע כי אין מקום לשנות מההחלטה מיום 16.9.2019, שלפיה יש לשחרר את חשבון הבנק, וזאת, בין היתר, משום שלא הוצגה הערכת הפרקליטות בדבר ההיתכנות להגשת כתב אישום בישראל נגד המבקש או הנאשם הנוסף. כן ציין בית משפט השלום, כי על-אף האמור בהחלטת בית המשפט המחוזי, לא התייצב נציג

מטעם הפרקליטות לדין.

9. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי, הוא הערר מושא בקשת רשות הערר שלפניי, במסגרתו ביקשה המשיבה ארכה נוספת להצגת עמדה באשר לבסיס המשפטי המצדיק להותיר את תפיסת חשבון הבנק על כנה. בתוך כך, צוין כי לא ניתן לפרקליטות זמן סביר לגיבוש עמדה כאמור.

החלטת בית המשפט המחוזי

10. בהחלטתו מיום 11.7.2019 קיבל בית המשפט המחוזי את עררה של המשיבה, והורה על מתן ארכה נוספת למשיבה, על-מנת שתציג את עמדתה בפני בית משפט השלום, וזאת עד ליום 17.7.2019. בתוך כך, צוין כי זוהי ההזדמנות האחרונה שניתן למשיבה להציג את עמדתה כאמור, וזאת לנוכח התנהלותה בתיק זה, ובשים לב לפגיעה בקניינו של המבקש.

על החלטה זו נסבה בקשת רשות הערר שלפני.

הבקשה דן

11. במסגרת בקשתו שב המבקש על עיקר טענותיו בפני בית המשפט המחוזי, וטוען כי אין לקבל את התנהלותה של המשיבה בעניינו, וזאת בשים לב לפגיעה בזכות הקניין של המבקש. עוד טוען המבקש כי הוא זקוק לכספים באופן מידי על-מנת לממן את הגנתו המשפטית במדינה זרה.

דין והכרעה

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

הלכה היא כי רשות לערור "בגלגול שלישי" לפי סעיף 38א(ב) לפקודה תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק חמור או לעיוות דין (ראו: רע"פ 5295/18 מאור נ' מדינת ישראל - המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 (15.8.2018)); בש"פ 8837/18 חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ נ' משטרת ישראל, פסקה 6 (2.1.2019); בש"פ 4568/19 מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (7.7.2019)). לא מצאתי כי המקרה דן בא בגדרם של המקרים החריגים האמורים, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

13. מעבר לדרוש אוסיף כי בית המשפט המחוזי קיבל את עררה של המשיבה במובן זה שנתן לה ארכה נוספת

להצגת עמדתה בפני בית משפט השלום (שתפוג בעוד יומיים), תוך שהבהיר "שזו הזדמנות אחרונה" שתינתן לצורך כך. בכך, איזן בית המשפט המחוזי בין זכות המבקש לקניין לבין צרכי הציבור (ראו והשוו: בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(ב) 470, 464 (2000)). לא מצאתי כי יש בהחלטה זו - המאפשרת למצות את ההליך בפני בית משפט השלום - פגם המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור, וזאת בשים לב לכך שניתנו למשיבה ימים ספורים בלבד להצגת עמדתה. אעיר עוד כי לא נעלמה מעיני התנהלותה של המשיבה ו"גרירת הרגליים", כלשונו של בית המשפט המחוזי, בהצגת עמדת הפרקליטות, ואולם, כאמור, אין בכך כדי להצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

14. לאור האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ט (14.7.2019).

שׁוֹפֵט